

[Carlsen-Skiødt.]

et saadant Resultat, at vi med Sandhed kan skrive over Scenen ogsaa for denne Form af Teater: „Ej blot til Lyst“.

Elna Munch: Denne Sag har jo været drøftet meget indgaaende i en Kommission, som har aflagt en overmaade fyldig Beretning; jeg kan derfor fatte mig ganske kort og skal kun fremdrage nogle ganske enkelte Punkter.

I Lovforslagets § 2 bestemmes det, at Bevillingen kun maa gives til en Enkeltperson, ikke til to eller flere. Denne Bestemmelse vil jeg gerne fremhæve som ganske overordentlig heldig; de forskellige ulykkelige Biografægteskaber, hvor den ene Part havde hele Arbejdet og den anden maaske aldrig satte sine Ben i Biografteatret, men kun hævdede sine Penge, var efterhaanden drevet helt ud i Karikaturen, og der er da ogsaa Enighed om at gaa bort fra denne Form. Særlig i København og paa Frederiksberg har dette mærkelige Forhold floreret, omtrent en Trediedel af Bevillingerne dør var Dobbeltbevillinger.

Der træffes tillige i § 2 en Bestemmelse, efter hvilken et Biografteater, der giver et særligt stort Overskud, kan faa Paalæg om at yde Tilskud til Institutioner med almenyttige Formaal. Naar man tager i Betragtning, at en Biografteaterbevilling er et af Staten ydet Monopol, forekommer det mig naturligt, at Staten skal kunne optræde noget regulerende overfor de overmaade forskellige Overskud, som de forskellige Teatre giver. Disse Overskud kan variere fra nogle faa Hundrede Kroner op til 70 000—80 000 Kr., efter hvad der er opgivet til Kommissionen.

Her skal ikke ses bort fra, at naar et Teater giver et særligt stort Overskud, kan det selvfølgelig godt skyldes, at Bevillingshaveren har været i Besiddelse af særlig stor Dygtighed og har udført et særligt stort Arbejde; Hensigten er ingenlunde at hindre en saadan Mand i hans Dispositioner. Men det kan ikke nægtes, at et Teaters rent geografiske Beliggenhed i overordentlig høj Grad har Betydning for, om det kan skabe sig store Indtægter eller ej. En Udjævning vil være naturlig i Tilfælde, hvor Biografteatre af samme Type og Størrelse giver Bevillingshaverne forskellige Indtægter paa Grund af Teatrets mere eller mindre gunstige Beliggenhed.

Der kan indvendes, at et saadant eventuelt Overskud kan være forskelligt fra Aar til Aar, og jeg mener da ogsaa, at det er rigtigt at fastsætte Afgiften for et Aar ad

Gangen, saaledes som Lovforslaget foreslaar. Jeg mener, at man bør gaa hensynsfuldt til Værks i dette Forhold og indrømme en passende Margin, og jeg tror ikke, man skal fastsætte noget Maksimum, over hvilket Bevillingshaverens Indtægter ikke maa gaa.

Det ærede Medlem, der talte for Socialdemokratiet (Lundberg), nævnte, at der havde været store Udgifter til Anskaffelse af Tonefilmsapparater i en Række af Teatrene, og der maa selvfølgelig tages Hensyn til saadanne ekstraordinære Udgifter.

Det synes ikke at fremgaa klart af Lovparagraffen og ikke heller af Bemærkningerne, hvorledes man har tænkt sig, at Bestemmelsen om Tilskud skal føres ud i Livet, om det skal være saaledes, at et bestemt Teater yder Tilskud til en bestemt Institution, eller om Tilskuddene skal samles i en Fond og derefter uddeles; jeg mener, det sidste vilde være det rigtigste. Som sagt tror jeg ikke, at man skal være saa ængstelig, som de ærede tidligere Talere i Dag har været for, at man skal udplyndre Bevillingshaverne, de ærede Talere har stadig talt om det store Underskud, som nogle Teatre har, og om de smaa Indtægter, som andre Teatre har. Det er ikke Meningen at forfølge disse Mennesker, det er ikke Meningen at pille Haar af den skaldede, det er selvfølgelig kun Hensigten at tage noget, hvor der er noget at tage, man maa have et reelt Overskud at holde sig til.

I § 17 bestemmes, at der skal betaales en Censurafgift til Statskassen, og i § 18, at Overskuddet af denne Censurafgift skal anvendes til Fremme af Films i Skolevæsenets Tjeneste og til Propaganda for Danmark og dansk Erhvervsliv. Jeg beklager, at man ikke i Kommissionen er gaaet til at lade Censurafgiften hvile i sig selv, den rammer de mindre Biografteatre lige saa stærkt som de større, hvilket er en Uretfærdighed, der bliver saa meget desto større, som denne Afgift giver et klækkeligt Overskud. Jeg vilde have foretrukket, om man havde ladet Afgiften hvile i sig selv og anvendt den før omtalte Fonds Midler til de Formaal, som er skitserede i § 18.

Det ærede Medlem, der talte for Partiet Venstre (Hans Jacob Sørensen), udtalte, at der i Censuren burde være en Kvinde. Det er et Spørgsmaal, der har været rejst tidligere. Jeg ser saaledes paa det, at hvis der er en Kvinde, som er lige saa kvalificeret som de Mænd, der i øvrigt kunde være Tale om, vilde det være udmærket, om hun fik Sæde i Censuren, naar der var en Plads ledig, men jeg maa bestemt tage Afstand fra den Tanke — jeg forstod i øvrigt ikke,